

DE MUISJES

deel 1

MET SMART ZULT GIJ KINDEREN BAREN

Spel in drie bedrijven

door

GEES LINNEBANK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE MUISJES - deel 1 - MET SMART ZULT GIJ KINDEREN BAREN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GEES LINNEBANK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JACQUES (45)

JEANNE (43)

CHARLES (17)

WINNIE (19)

ADELE (68)

GROMOE (65)

HENDRIKA (35)

DIRK (40)

RAOUL (25)

MEVROUW VELLINGA / AANNEMER

BOUWVAKKER 1

BOUWVAKKER 2

HEER 1 + 2

EERSTE BEDRIJF

Het decor is een vervallen familiepension. Een trap naar boven alwaar zich twee of drie verdiepingen bevinden, een overloop met deuren, schuifdeuren naar een achterkamer, deuren naar keuken en naar de trap die naar de buitendeur leidt.

Charles zit in zijn rolstoel, voor hem staat een tafel met een computer, hij maakt aantekeningen, af en toe drukt hij wat toetsen in, hij bladert soms in een boek en mompelt in zichzelf. Het is duidelijk dat hij een video-cursus volgt. Adele sloft uit de keuken, een pop in haar armen, ze is in nachtgewaad, dun en smoezelig, ze zingt krakerig een aria, ze gaat naar de achterkamer, gaat zitten en valt in slaap. Jacques komt de trap af, hij heeft haast en trekt overjas aan.

JACQUES: Kun je het volgen? *(geen antwoord van Charles. Jacques loopt naar hem toe)* Lukt het? *(Charles knikt)* Je zult zien hoeveel plezier wij van jouw studie zullen hebben.

CHARLES: Ja, pa *(werkt verder)*

JACQUES: Als je maar zorgt, dat jij straks geen fouten maakt. Dit wordt een gestroomlijnd bedrijf, efficiënt, maar met sfeer.

CHARLES: Moet je niet weg?

JACQUES: Denk je dat ik voor mijn lol hier met mijn jas aan sta?

CHARLES: Ga dan.

JACQUES: *(zwijgt - zacht)* Je had ook niet die kamer binnen moeten lopen. Wat zich afspeelde tussen je tante en mij... Ach... De natuur moet zijn loop hebben. Oom Dirk hoeft er niets van te weten. Denk erom: ik laat mij niet door een snotkuiken de les lezen. Wat weet jij van dat soort dingen? Je moet nog beginnen. Als jij tenminste ooit... *(hij vergewist zich ervan of er niemand aanwezig is en gaat naar Charles)* We moeten er nog maar eens rustig over praten. Maar...eh ... niets tegen je moeder zeggen... of tegen Dirk. Nodeloze pijn. *(geluid van een auto die keihard remt. Jacques schrikt en loopt naar het raam)* Dat zal die aannemer toch niet zijn? Dat is gauw een kar van over de twee ton. Achtcilinder, automaat, leren bekleding, elektrische ramen, dito schuifdak. Als dit bedrijf straks op poten staat zit er voor jou misschien wel een Skoda in met handgas... Wel godver... Dat is je zuster! Dat is je zuster! Dat is je zuster die uit die auto stapt. Maar wie zit er dan achter het stuur....? *(geluid van auto die wegrijdt, zijn dochter komt met een grote weekendtas binnen)*

WINNIE: Dag.

JACQUES: We zien elkaar straks wel. *(naar buiten)*

WINNIE: Wat heeft die een haast. Leuk thuiskomen.

CHARLES: Hij heeft een afspraak. Een aannemer.

WINNIE: Ik dacht dat ie nog kwaad op me was.

CHARLES: Hoe is het met je vriend?

WINNIE *(ze pakt haar tas en haalt daar wat muziekboeken uit die ze bovenop Charles' studieboeken dropt. Vuile kleren rollen uit de tas die ze er maar weer chaotisch inpropt, ze gaat de trap op met haar tas)*
Ze zullen de afgelopen weken wel over niets anders gepraat hebben. Vertel je eens waar je hart vol van is, krijg je een koude douche en een kruisverhoor.

CHARLES: Ze mogen toch wel weten met wie je omgaat...

WINNIE: Er wordt hier niet gepraat. Ja: geld, burenfamilie, tv. Toen ik - op het conservatorium werd aangenomen was het: echte talenten worden ontdekt. Ja, moet ik hier voor het open raam gaan staan zingen en wachten tot Henny Huisman voorbij fietst!

CHARLES: Die rijdt in een automaat met dito schuifdak.

WINNIE: Zie je nou wel! Begin ik over iets dat hout snijdt, heb jij het over auto's. Ik snap niet waarom ik nog thuis kom. *(loopt de trap op)*

CHARLES: Wat zit er in die tas?

WINNIE: Barst!

CHARLES: Zet maar bij de wasmachine. Voor je moeder.

WINNIE: *(zingt en loopt boven een deur in)* Ik doe-oe-oe wat ik doe-oe. *(onmiddellijk daarna komt Jeanne van de bovenste verdieping de trap af)*

JEANNE: Winnie, ben jij dat? *(tegen Charles)* Ik hoorde Winnie toch?

CHARLES: Ze is naar de badkamer.

JEANNE: Heeft ze haar was meegenomen?

CHARLES: Ja, moeder.

JEANNE: O, gelukkig. *(staat voor de deur van de badkamer die op slot is)* Winnie, zet maar bij de wasmachine. Wil je thee?

WINNIE: Nee!

JEANNE: Wil je geen thee?!

WINNIE: Neen! *(ze zingt verder onder de douche)*

JEANNE *(loopt de trap af)* Ze wil geen thee. Wil jij thee? Doe dat ding nou eens uit. Dat jij niet moe wordt in je ogen. Als het maar goed gaat. Je vader wil het allemaal weer zo groots. *(op stapel bouwtekeningen wijzend)* Snap jij wat van die tekeningen? Waar komt de balie zei je?

CHARLES: Daar achter.

JEANNE: Dus als de gasten de trap op komen, dan zit jij daar? Heeft je vader al met oom Dirk gepraat? Het is net alsof je oom hem ontloopt? Jij hebt Dirk toch niets verteld?!

CHARLES: Waarover?!

JEANNE: Je zat er zelf bij toen je vader zei dat Dirk bij moest springen.

"Ik zal hem wel bewerken". Ja. *(er wordt gebeld. Jeanne gaat open doen, grootmoeder banjert de trap op en neemt vervolgens bezit van de ruimte, ze wappert met een krant en slaat woedend met haar stok op de grond, reeds op de trap is haar tekst te horen)*

GROMOE: Wat is dat! Moet ik dat lezen in een huis-aanhuis-blad?! Word ik niet meer op de hoogte gehouden?! Is mijn generatie buiten spel gezet? Ik zal me nergens mee bemoeien, maar ik mag toch wel weten wat er met mijn eigen dochter gaande is! Een totale verbouwing. Feestelijke opening op tweede kerstdag. Kennismakingsdiner, receptie, doorlopend koud buffet! Minihotel met bar en restaurant "De Phoenix". Hoe kom je er op.... Ja, ik ken mijn klassieken. Hoe lang broeden jullie hier al op en waarom weet ik van niets?!

JEANNE: Moeder.....

GROMOE: En hoe moet dat met tante Adele? Dat mens is stijf van de reuma. Een verbouwing. Dat brengt een tocht met zich mee.

JEANNE: Maar moeder.....

GROMOE: Je laat je door die fantast van een man van je weer in de nesten werken. Als kind al was je te karakterloos om voor je mening uit te komen. Slaafs als een trekhond.

JEANNE: Maar moeder.....

GROMOE: En wat is dat voor herrie boven?

CHARLES: Dat is Winnie. Ze doet oefeningen.

GROMOE: Precies d'r vader. Wil ook het onmogelijke. We kunnen niet allemaal Marco Bakker wezen. Bovendien: je wordt al doodgegooid met de Bekende Nederlanders op televisie... Televisie. Breek me de bek niet open. Zestien zenders en nog niks voor ons soort mensen. Engels versta ik niet. Duits bezorgt me een trauma en die Belgen die praten alsof het voortdurend kleutertje luister is. *(ze zit en is buiten adem ze hijgt en kijkt om zich heen)* Een verbouwing. Waar is Jacques?

JEANNE: Laat mij het nu eens rustig uitleggen.

GROMOE: Kennismakingsreceptie... receptie... Gooi het geld maar over de balk.

JEANNE: U snapt het niet.

GROMOE: *(furieus)* Grootheidswaanzin!

JEANNE: Jacques heeft het zich allemaal laten voorrekenen. Wat hij erin stopt komt er ook weer uit.

GROMOE: Wat is dat?! *(wijst op computer, tegen Charles)* Heb jij niks beters te doen? Van die piep- en schietspelletjes. Vroeger zat ie altijd met zijn neus in de boeken z'n verstand te verlezen. Maar dit is definitief geestdodend.

JEANNE: Charles volgt een cursus. Bedrijfskunde en boekhouden.

GROMOE: Bedrijfskunde en boekhouden. Dat is niet mis. Maar, wat doet dat ding hier?

JEANNE: Dat is voor die cursus.

GROMOE: Boekhouden?

CHARLES: Op zo'n ding....

GROMOE: Nee, laat maar....

CHARLES: Kun je de hele administratie kwijt, adressenbestand, voorraad....

GROMOE: Mijn god. Een hotel in deze buurt. Stapelgek. Als jullie dat 25 jaar geleden gedaan hadden. Maar nu.... Wie zou hier nog willen logeren? Vroeger woonden hier leraren, ambtenaren. Hier achter woonde zelfs een wethouder. Maar nu! Je durft in deze wijk niet eens meer ongewapend naar de supermarkt. We hadden ze nooit naar Nederland mogen laten komen. 'Ze bouwen aan onze welvaart'. Je kunt niet onder een balkon lopen of het schapenbloed plenst in je nek. Als je zo'n snotterige krullebol een uitbrander geeft omdat ie op een verdachte wijze overal naar binnen gluurt, dan word je uitgescholden in een taal waar de honden geen brood van lusten. Ze kunnen zich toch aanpassen. Wij spraken toch ook Maleis in Indië. Het komt allemaal door die onderwijzers, hebben alles afgebroken wat wij met bloed, zweet en tranen hebben opgebouwd. Tolerantie....ik kan het woord niet meer horen. Ze fokken onder die sluiers kapitalen aan kinderbijslag bij elkaar.

JEANNE: Moeder, dat is toch geen taal.

GROMOE: Is het soms niet waar wat ik zeg?! Nou! Nee, jij zegt niks. Jij hebt geen mening. Zelfs daarover niet. Dat is in ieder geval een ding wat ik Jacques moet nageven, dat we het op het punt van de etnische medemens met elkaar eens zijn. Dat scheidt tenminste nog iets van een familieband. *(de telefoon gaat. Jeanne neemt op. Gromoe luistert gespannen mee)*

JEANNE: Ja, met Huize Muisje. Nee, die is er momenteel niet. Wat moet ik hem doorgeven? Het aangevraagde krediet... oh?oh? Kan hij u terugbellen? Voor vijf uur. *(legt neer)*

GROMOE: Wie was dat?

JEANNE *(knockout)* Niets.

GROMOE: Jij kunt niets voor mij verbergen, kindje. Ik zie het aan die gespannen nek en die geknepen mond. Je kijkt als een konijn voor kerstmis.

JEANNE: Jacques heeft me gezegd.....

GROMOE: Wat zijn de plannen? Misschien kan ik nog iets redden.

JEANNE: ...Ach het is.....

WINNIE: *(verschijnt met een schamel handdoekje om haar jonge lijf)*

Dag gromoe, leuk dat u er bent.

JEANNE: Ga je aankleden, kind. Straks komt je vader thuis met een dame.

GROMOE: Hoe gaat het met mijn meisje? (*Jeanne wordt onrustig vanwege de eventuele komst van haar echtgenoot*) Hoe bevalt het om uit huis te zijn?

WINNIE: Goed.

GROMOE: Als ik het al niet dacht. Hoe gaat die zangstudie.

WINNIE: Goed.

GROMOE: Zit daar nou toekomst in?

JEANNE: Winnie, ga je nu aankleden.

GROMOE: Mag ik even, Jeanne. Als er nog een restje familie is waar ik om geef, dan zijn dat mijn kleintjes. Voel je je niet erg alleen in Amsterdam.

WINNIE: Gaat wel.

GROMOE: Moet je die keutel zien zitten. Ga je wel eens uit?

JEANNE: Laten we het daar maar niet over hebben.

GROMOE: Kindje, je doet toch geen vreemde dingen?

WINNIE: Gromoe, ik zal het u maar zeggen. Ik studeer overdag en 's avonds ga ik de straat op om geld te verdienen voor de dagelijkse shot en de schone spuit, van mijn vriend.

GROMOE: Heb jij een vriend!

WINNIE: Hij is getrouwd met een hok vol kinderen, maar die leven van de bijstand en bij mij komt ie om te spuiten en te slapen.

CHARLES: Ze zegt het alleen maar omdat vader niet wil dat ze met die jongen omgaat.

JEANNE: Zullen we erover ophouden.

GROMOE: Het is om gek van te worden. Je vriend spuit! Wat? Wat spuit ie?

CHARLES: Een achtcilinder turbo-injectie.

WINNIE: Zoek jij nou maar bij de contactadvertenties 'klein gebrek geen bezwaar'.

CHARLES: (*vliegt voor zover mogelijk op haar af*) Pokkewijf! (*Winnie rent zingend de trap op*)

GROMOE: Wat doet die jongen, Charles?

CHARLES: Ze doet er nogal geheimzinnig over.

GROMOE: Je hebt haar toch wel behoorlijk voorgelicht, hè Jeanne? Een meisje moet wel weten wat ze doet. Je moet zeker van je partner zijn voor je zwanger wordt. Een kind biedt vandaag de dag geen enkele garantie voor een huwelijk. Mannen! Als bijen vliegen ze van de een naar de ander. Hoewel, met die nare ziekte tegenwoordig, wordt dat wel minder. Er is weer hoop. (*er zijn geluiden en stemmen op de trap,*

opkomst van Jacques en mevrouw Vellinga. Gromoe wil op Jacques afstuiven) Altijd hetzelfde liedje: ik word overal buiten gehouden. *(ze ziet mevrouw Vellinga)* Dag mevrouw.

JACQUES: *(zijn verbolgenheid verbergend)* Dit is mijn schoonmoeder, mevrouw Swinkels-de Baan. Mijn vrouw. En dit is mijn zoon.

CHARLES: *(geeft mevrouw Vellinga vanuit zijn rolstoel een hand)* Charles.

JACQUES: Opstaan gaat wat lastig, maar voor het overige is het een goeie jongen. *(stilte)* Mevrouw Vellinga zal bij de verbouwing betrokken zijn.

VELLINGA: We hebben een bevredigend voorgesprek gehad en om alles gedetailleerd te kunnen bespreken, om tot een sluitende en op de realiteit toegesneden prijsopgave te komen, zullen wij samen het huis en de tekeningen aan een nader onderzoek onderwerpen. *(kijkt rond)* Het is geen gering achterstallig onderhoud. *(iedereen kijkt met haar mee)*

JACQUES: Een familiepension in ruste. Een verouderde bedrijfstak. Men bezint zich op de toekomst.

VELLINGA: U doet er goed aan de kogel door de kerk te jagen. Is dat de trap naar de bovenverdieping? Laten we eens een kijkje nemen. Massiviteit van de wanden, staat van de vloeren, steunmuren, toestand van dak en balken. Dat alles bepaalt het aantal manuren. Maar we komen er wel uit. Er is altijd wel een mouw aan te passen. *(ze gaan de trap op. Winnie komt uit een deur, nog steeds in handdoekje of badjas)*

JACQUES: Mijn dochter. Studeert in Amsterdam. Conservatorium. Zang en vocale expressie. Kost een aardige duit. Maar in de jeugd moeten we investeren. Zeker als ze onze cultuur wil uitdragen. *(ze lopen door naar boven)* Vroeger heb ik nog fervent aan toneel gedaan.

GROMOE: Mij heb je nooit kunnen bekoren met je spel, schoonzoon.

JACQUES: U hebt ooit maar één rol van mij gezien, schoonmoeder.

GROMOE: En dat sprak boekdelen. Het was gewoon beangstigend.

JACQUES: Jeanne was mijn grootste fan, nietwaar Jeanne! Gaat u wel eens naar het theater?

VELLINGA: Om heel eerlijk te zijn.....

JACQUES: Geneer u niet. We hebben niet allen dezelfde snaren. *(af)*

GROMOE: Wat praat ie ineens geaffecteerd.

WINNIE: Waar is die föhn?

JEANNE: Winnie, kun je niet thuisblijven vanavond? Je ziet dat je vader nu andere zaken aan zijn hoofd heeft.

WINNIE: Ik leid mijn eigen leven, moeder. Vader is jouw probleem!

GROMOE: Het zal je maar voor de voeten worden geworpen. Hoe oud

ben je.

WINNIE: In ieder geval heb ik lang genoeg in dit vermolmd pension rondgekeken om te weten dat de wijsheid niet met de jaren komt.

GROMOE: Ze hebben je wel wat ingefluisterd in die verloederde stad!

JEANNE: Waar heb ik dit aan verdiend.

HENDRIKA: *(komt de trap af)* Goeiemiddag! Komt na nauwelijks kloppen je kamer binnen. Trekt de gordijnen open. Daar gaat mijn slaapje. Godallemachtig, wat een onrust!

GROMOE: Ik begrijp niet dat jij met dit alles akkoord gaat.

HENDRIKA: Is het mijn huis?

GROMOE: Je woont hier toch.

HENDRIKA: Als het allemaal doorgaat, ga ik er alleen maar op vooruit. Als dat vochtige souterrain, waar nog geen rat kan passeren zonder een dodelijke bronchitis op te lopen, eenmaal is omgetoverd tot een ordentelijke benedenwoning. En als die molshoop hier achter op een tuin gaat lijken, dan heb ik niets te klagen. *(Winnie af, slaat met deur)* Die kan ook maar beter weg blijven. Kinderen: een inbreuk op je leven. Daar heb ik in ieder geval geen klagen over.

GROMOE: Doe niet zo flink, Hendrika.

HENDRIKA: Aan mij ligt het niet. En Dirk wil zich niet laten onderzoeken.

JEANNE: *(kijkt zenuwachtig naar Charles)* Ssstttst..

GROMOE: Ze kunnen er vaak wat aan doen.

HENDRIKA: Misschien is het ook wel beter zo. Met kinderen kun je helemaal niet meer terug.

JEANNE: Moeten we het daar nu over hebben?

HENDRIKA: Ik heb het over mezelf. Soms zou ik in mijn blote kont zo de straat op willen rennen.

GROMOE: Waar slaat dat nu weer op!

JEANNE: Hendrika:....Charles.

HENDRIKA: Laat ie het maar horen. In mijn blootje de stad uit. De wind door mijn haren en langs mijn dijen. In het gras gaan liggen: een onmetelijke wind laten en dan diep, diep ademhalen. Opnieuw beginnen. *(de vrouwen staren haar met grote ogen aan)* 't Mooiste moment van de dag is, als ik 's middags 'n slaapje doe en wat droom over die verbouwde benedenverdieping: ik, onder een parasol met een Sandeman in die tuin, tuinkabouters die je toelachen, vogels die voor jou hun veren schudden, goudvissen die een dubbele salto boven het vijvertje maken en uit de open tuindeuren klinkt Vader Abraham die samen met een koor van kinderkeeltjes mij regelrecht de hemel inzingt. Op vleugelties zweef ik naar de stomende fluitketel, Dirk slaat zijn armen om mij heen en dan is er koffie. Ach, je hapt in een suikerspin. Waar is de wereld. Daar is de wereld! Er is een muur. Een

dikke rubberen muur. Je slaat er met je kop tegen en je *(ze veegt een bittere traan weg)* stuitert weer terug. *(Gromoe heeft zich over Hendrika gebogen.)* Sodemieter op! *(Gromoe beduidt Jeanne dat Hendrika naar drank stinkt. Winnie verschijnt.)*

JEANNE: Winnie, ik zie wel wat voor jurk jij aanhebt. Die past niet bij je leeftijd. *(haar dochter ziet er uiterst verleidelijk en meer dan dat uit)*

HENDRIKA: Kind. Laat je niet inpakken! Beter een jaar geleefd dan honderd jaar gestorven. *(ze doet de radio aan en begint te dansen, daarbij trekt zij haar rok omhoog)*

GROMOE: Ik zal doodvallen als ik hier iets van begrijp.

JEANNE: Hendrika, gedraag je. *(thans terwijl Hendrika nog steeds danst, komen Jacques en mevrouw Vellinga de trap af. Jeanne doet de radio uit)*

VELLINGA: We komen er wel uit. Maar de raming die ik u gegeven heb zullen we zo goed als zeker niet kunnen aanhouden. Dat valt ontegenzeggelijk hoger uit.

JACQUES: *(kijkt met dwingende ogen de kamer in, het angstzweet staat op zijn voorhoofd)* Maar u hebt mij toch verzekerd, dat u een ruime marge in acht genomen had, dat het wel even iets kon schelen, maar het verschil dat u mij zo-even noemde, lijkt mij exorbitant.

JEANNE: *(ze maant de andere dames het vertrek te verlaten)* Moeder, gaat u mee? Winnie!?! *(ze duwt Charles mee)*

VELLINGA: Zoals ik al zei: er zijn altijd mogelijkheden om tot elkaar te komen. U hoeft voor mij niet weg. *(de dames blijven aarzelend staan)*

JACQUES: De dames zijn liever onder elkaar. *(de vrouwen vertrekken, Gromoe, achteruit met onverholen belangstelling achter haar dochter aan die haar de achterkamer inloodst)*

VELLINGA: Het is begrijpelijk, dat we een groot deel zullen moeten boeken. Daar komen we niet onderuit. Ik zal materialen moeten opvoeren. Zeker. Maar wie zegt dat de balken vernieuwd moeten.

JACQUES: Maar dat moest toch, zei u.

VELLINGA: Dat moet hoognodig. Maar... Boeken wij dat, of lever ik u een neef, die uw zolder opknaapt.

JACQUES: U bedoelt.....

VELLINGA: Precies wat ik zeg. Waarom moeten er vier vloeren vernieuwd? Dat worden er twee. Die andere twee doet uw neef.

JACQUES: Mijn neef....

VELLINGA: Wat ik zeg. Ik zal thuis een opzetje maken op basis van uw middelen en wensen. Voor niets gaat de zon op, maar er is altijd wel een mouw aan te passen.

JACQUES: Mijn...neef? Ik heb geen....

VELLINGA: Ik lever hele families. *(Jacques gaat bang en bedenkelijk*

zitten) Ik heb vaker met dit bijltje gehakt. Houdt u zich maar aan mij vast.

JACQUES: Ja, lacht u mij niet uit, maar ik moet bekennen: zwart geld heb ik niet.

VELLINGA: Kwestie van niet gedane uitgaven en ritselen met bonnen. We gaan creatief om met premies en subsidies. Ik heb al een vaag beeld van het kostenplaatje. Vertrouwen en goede wil. Ik heb hier een voorbeeld van een aangepaste begroting waarmee de belanghebbende geen veer heeft hoeven laten ten aanzien van zijn wensenpakket. Neemt u dat eens rustig door. U zult snel overtuigd geraken van de mogelijkheden. *(Jacques buigt zich over het papier)* Ik wandel nog even door het souterrain. Weten we meteen of ons daar later geen verrassingen te wachten staan. Wij gaan de zaak grondig aanpakken. *(af. Jacques zucht, leest en begrijpt er niets van. Een kreet uit de achterkamer, de schuifdeuren gaan open en Jeanne staat in volle paniek in de kamer)*

JEANNE: Hoe laat is het?!

JACQUES: Stoor mij niet!

JEANNE: Je kunt tot vijf uur terug bellen.

JACQUES: Laat me met rust. *(Gromoe komt in deuropening)*

JEANNE: De kredietbank. Het krediet moet lager of zoiets.

JACQUES: *(naar de telefoon)* Waarom heb je me dat niet eerder verteld? Wie had je aan de lijn?

JEANNE: Heb ik niet op gelet.

JACQUES: Hoe vaak heb ik je niet gezegd: naam en nummer noteren. *(draait een nummer uit zijn agenda)* Ja, met Huize Muisje spreekt u, mag ik de heer Tuitjer van u? Wat...? O.... *(sist naar Jeanne)* Die is al weg! Rund! *(in telefoon)* Ja, geeft u mij die dan maar..... *(Gromoe is de kamer ingelopen en bladert door de prijsopgave van mevrouw Vellinga. Jacques ziet dit en tracht Gromoe erop te wijzen dat hij dit liever niet heeft. Jacques tegen Gromoe)* Nee! *(in telefoon)* Jawel..., ik ben het wel. Muisje - Huize Muisje. Dat pension.. inderdaad, dat ben ik. U hebt de papieren voor..Ja..ooo..en hoger kan niet... hogere rente... He.. Nou nee... Schrikken is een groot woord... Het plaatje ziet er nu wat anders uit maar er is altijd wel een mouw aan te passen. U hoort nog van mij. *(legt neer)* Schoonmoeder, blijf daar van af! Dat zijn papieren van mevrouw Vellinga.

GROMOE: Ingewikkelde cijferhoop. Al die streepjes en pijlen. Een verbouwing is geen sinecure.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto